

Debatteras protesterna inom kommunistpartiet i Kuba?

Författare till detta inlägg är statsvetaren [Arnold August](#), verksam i Montreal. Resultat av hans studier är bland annat böckerna **Cuba and its Neighbours ? Democracy in Motion** och **Democracy in Cuba and the 1997-98 Elections**.

August vill i sitt inlägg understryka att diskussion och kritik förvisso förekommer inom Kubas Kommunistiska Parti. Och att det är mycket olyckligt om kritik framförs i medier av "kritiska kommunister" på ett sådant sätt att intrycket skapas att kritik undertrycks inom partiet.

Arnold August:

Det finns överväldigande bevis på utländsk inblandning i demonstrationerna 11 juli. Ännu en månad senare pågår en hälsosam debatt också bland revolutionärer och medlemmar i Kommunistpartiet om protesternas betydelse och hur de ska tolkas. Diskussioner pågår online i kubanska regeringsvänliga medier och har pågått sedan 11 juli.

Cyberanalytikern spanjoren Julian Tovar pekar på att det gjordes intensiv användning av bots och nya konton som enbart skapats för tillfället för att backa upp hashtagen #SOS Cuba. Boten är en mjukvaruapplikation som genereras automatiskt på Internet. Uppgiften är enkel och repetitiv, mycket snabbare än en person kan skriva. Fler än 1 500 konton deltog i operationen och skapades mellan 10 och 11 juli. Den första fanns i Spanien och lade upp fler än 1 000 twittermeddelanden dessa två dagar, med en automatisk frekvens på fem repetitioner i sekunden.

Tovar analyserade fler än 2 miljoner tweets som använde #SOSCuba och som uppmanade till "humanitärt stöd" med hänvisning till ett ökat antal döda i Covid. Kampanjen stärktes av konstnärer och tusentals nya konton och bots som ledde till mobilisering på gatorna.

Det finns en historia av artister som faller offer för utländska erbjudanden. Så sent som förra året gällde det San Isidro Movement, SIM. Denna sägs bestå av artister och fick utländsk uppmärksamhet på liknande sätt som 11-juli-händelserna och utspelade sig under valrörelsen i USA. SIM använde sig av slagord för Trump, som "Rösta på Trump!?" "Invadera Kuba!?" Inte bara finansierades de av USA men fick också logistiskt stöd från USA:s ambassad i Havanna.

11 juli ägde den första demonstrationen rum i San Antonio de los Baños, en liten stad väster om Havanna. Den spreds på nätet av ett konto som kallar sig Yusnaby (dvs. "US Navy" med spanskt uttal). Den återtweetades tusentals gånger. Tovar påpekar: "Det är kontot som visas överlagset flest gånger i mina trådar då det är ett mönster i automatiserade fake-konton som sprider lögn och hatkampanjer. Så jag kollade upp honom. Han heter egentligen Eduardo "Yusnaby" Perez. Efter att ha emigrerat till USA fick han jobb på CubaNet, som finansieras av CIA genom NED, Univision som är den viktigaste spanskspråkiga nyhetskanalen baserad i Miami och riktar sina sändningar till latinamerikaner i Miami och befolkningen i Latinamerika.

Argentinaren Agustin Antonetti är ledande medlem i högergruppen Fundacion Libertad. Han är väldigt aktiv i kampanjen #SOSCuba. Han har varit aktiv deltagare i kampanjen av bluff och bots i sociala nätverk mot vänsterregeringar i Latinamerika. Till och med mot den mycket moderate presidenten AMLO i Mexiko. Antonetti attackerade AMLO 24 juli för dennes försvar av Kuba. Mexikos president sa:

?Vi kan vara överens eller inte med den kubanska revolutionen och dess regering. Men att ha stått emot i 62 år utan att vika ner sig är en fantastisk prestation?För sitt försvar av sitt lands suveränitet anser jag att det kubanska folket förtjänar priset för värdighet. Och ön borde betraktas som det nya Numantia [en gammal Iberisk stad som drabbade samman med det gamla Rom] som exempel på motstånd. Och jag tycker att Kuba borde utnämnas till världsarv av samma skäl.?

Vi har alltså krafter i USA, Spanien och Argentina som kampanjar #SOSCuba. Och 11 juli kom det tusentals tweets och från många artisters konton. #SOSCuba blev en global trend i flera länder, inklusive USA.

Genast klev de internationella bolagsmedierna in och förstörde protesterna, och synliggjorde #SOSCuba i tryck och i Tvi hela världen.

Var finns de så kallade ?kritiska kommunisterna? i debatten?

I ett telefonsamtal nyligen med en kollega i Kuba som är specialiserad på cyberkrig rapporterar han att 54,3 procent använder smartphones, lika många använder sociala medier och 68 procent har tillgång till Internet. På frågan om detta inte fungerar som ett tvåeggat svärd svarar han: ?Man kan säga att tillgången till Internet ökat och det är väldigt positivt. Men det har också den negativa effekten att det ger kontrarevolutionen möjlighet att nå folket, särskilt ungdomar.?

I en artikel på regeringsstödda Cubadebate skriver den mycket respekterade och berömda kommunistpartimedlemmen **Fabian Escalante** precis vad vi behövde. Han är pensionerad general och tidigare chef för säkerhetstjänsten. Han har skrivit flera böcker om USA:s säkerhetstjänsts arbete mot Kuba och han har undersökt mordet på John F Kennedy från kubansk horisont.

Kuba utsätts inte bara för en våldsam attack från Bidenadministrationen, men också från en så kallad ?vänster? i Kuba. De säger sig tala för ?kritiska kommunistiska? grupper. De sprider falska rykten om att de skulle förtryckas av Kubas president Miguel Diaz-Canel. Deras huvudsakliga budskap är att det inte finns någon diskussion inom CPC (Kommunistpartiet).

Baserat på erfarenhet sedan 1997 kan denne författare utan någon som helst tvekan slå fast att ifall det är något land som inte bara tillåter debatt, utan uppmanar till det, så är det Kuba. Det innefattar CPC.

På det viset blir de ?kritiska kommunisterna? än mer skadliga då de ger trovärdighet till USA:s påståenden om att Kuba är en diktatur, men från ?vänster?! En gudasänd gåva för USA.

I Escalantes artikel, med titeln Reflektioner om Kubas verklighet, börjar han med ett kontroversiellt påstående: ?Det sociala utbrottet 11 juli var, utan tvekan, en chock för oss alla och inte på grund av avsaknad av tecken.? Mainstream-media i Kuba kallar inte 11 juli för ?socialt utbrott?, då det pekar på att många kubaner som inte är mot landets regering deltog.

Författaren går vidare till att peka på den svåra situationen som uppkommit på grund av Covid och blockaden. Ännu en kritisk kommentar:

?Vi borde också lägga till svårigheterna med tillgången på nödvändiga livsmedel och mediciner som orsakar långa köer för att få produkter och en ny slags folkhop som driver en svart marknad som är resultat av försenade ekonomiska reformer, som godkänts för länge sedan, inklusive livsmedelsproduktion.? Alltså, Escalante sätter fingret på onödiga förseningar i det antagna reformprogrammet. Seda späder han på: ?På grund av otillräckliga politiska och patriotiska ansträngningar finns det en avpolitiserad grupp av ungdomar som inte förstår nödvändigheten av att göra motstånd mot imperialismen. De längtar efter ett bättre liv och hittar

inget snabbt sätt att nå dit.?

Medan han slår fast att ?USA och dess fascistiska regering är de mest skyldiga?, skriver han också:

?Det är viktigt att medge att vi också är skyldiga till de misstag vi gjort och som kräver en kritisk analys. Vi behöver fördjupa vår kunskap om deras anledningar, vad som ligger i botten och hur vi ska lösa det.?

Hur kommer det sig att de s.k. ?kritiska kommunisterna? inte kan delta i denna debatt inom CPC och dess egna kritiker, sådana som Escalante? Efter allt så kräver också dessa ?kritiska kommunisterna? en ?kritisk analys?. Den enda förklaringen är att deras viktigaste agg inte är mot USA utan mot CPC och Diaz-Canel. Etiketten ?kritiska kommunisterna? är bara ett skyltfönster.

Och Escalante går längre i sin kritiska analys:

?I november 2005 varnade Fidel oss att bara revolutionen kan förstöra revolutionen.?

Escalante hänvisar till ett tal där Fidel hävdade att USA på egen hand inte kan besegra revolutionen. Det kan bara ske genom självförstörelse inifrån som resultat av Kubas egna misstag. Så han fortsätter:

?Uppmaningen till kommunisterna och revolutionärer är att de måste agera, i kampens frontlinjer: att grundligt bekämpa kontrarevolutionärerna inom och utom landet, att bekämpa byråkrati och apati. Att bekämpa det som är fel, att bekämpa besvikelse och misstro.?

Och Escalante skriver:

?Konfrontationen och slaget mellan idéer äger rum idag i samhällets bas, i kvarteren, i samhället. Det är där partiet och de sociala- och massorganisationerna måste kämpa. Inte att förtrycka, utan övertyga, förklara och, om nödvändigt, upplysa ledarskapet i CPC och regeringen om svårigheterna, missförstånden och bristerna.?

Debatten pågår och förtjänar uppmärksamhet av de i världen som stöder den kubanska revolutionen.

The debate is ongoing and merits the attention of the supporters of the Cuban Revolution all over the world.

Arnold August, [New Cold War 210827](#)

https://newcoldwar.org/cuba-confronting-us-led-subversion-no-debate-within-the-communist-party/?fbclid=IwAR04Yimq-Z1ndy6tMEGjU2fdmIgfJKvNnWE6rLPx_G0aegGfteOyk3F_Ty8